

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 3 2019

LEDARE DAGS ATT GÅ VIDARE

Söndagen den 3 mars hålls en extrakongress för att avgöra förtroendet för gruppledaren i kommunstyrelsen. Bakgrunden är att partiets distriktsstyrelse fattat beslut att uppmana gruppledaren att avgå. Bakom detta beslut ligger en lång och uppsplitande intern process där det visat sig omöjligt att hitta en samförståndslösning. Partiets kandidatförsäkran är mycket tydlig och ger distriktsstyrelsen ett obestriddigt mandat att avgöra huruvida förtroendevalda har partiets förtroende eller inte. Det borde alltså inte krävas en extrakongress för att avgöra det. Om partiet meddelar att man saknar förtroende så går man, svårare än så är det inte. För de flesta socialdemokrater är det en självklarhet. Tycker man att distriktsstyrelsen fattat ett felaktigt beslut går det att ställa dem till ansvar vid kommande kongress. Vill man söka förnyat förtroende så kan man kandidera igen. Läget är glasklart.

Att distriktsstyrelsen i detta fall ändå har valt att hålla en extrakongress får man väl se som att

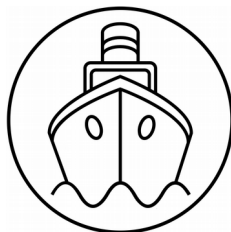
man är särskilt angelägen om att beslutet ska ha full legitimitet bland medlemmarna. Med tanke på omständigheterna så är det kanske ett klokt beslut. För de enskilda ombuden, som ju inte varit inblandade i den långa och komplicerade process som ligger bakom situationen, är det dock naturligtvis omöjligt att vrida och vända på alla detaljer i ärendet. Det är inte heller deras uppgift. En kongress är ingen offentlig rättegång av amerikanskt typ som pågår i flera månader och ombuden är ingen jury. Därför är det helt rätt att den fråga som kongressen har att ta ställning till är av principiell natur och kan avgöras med ett enkelt ställningstagande: Gäller kandidatförsäkran alla som skrivit på den?

Om svaret på den frågan är ja, vilket det självklart borde vara, så betyder det att kongressen fastställer att det är distriktsstyrelsen som äger rätten, mellan kongresser, att besluta om partiets representanter har partiets förtroende eller ej. Det gör det också enkelt att ta ställning till den andra

frågan på dagordningen, om entledigande av gruppledaren i kommunstyrelsen.

Det är en fullt förståelig mänsklig drivkraft att söka personlig upprättelse. Men ett förtroendeuppdrag i ett parti är inget man har rätt till. Förtroende är inte en juridisk fråga eller något som man kan processa sig till. Förtroende har man till skänks och det kan återkallas närsomhelst. Det är nu hög tid att släppa den personliga prestigen och sätta omsorgen om partiet främst. Distriktsstyrelsens hantering av frågan och eventuella ansvar för situationen kan sedan hanteras i god ordning på ordinarie kongress.

När ombuden samlas på söndag så bör de noga tänka igenom konsekvenserna av hur de väljer att rösta. Vill man att den här konflikten ska fortsätta urarta eller vill man istället skapa förutsättningar för en förnyelse och återuppbyggnad av partiet? Det borde vara ett självklart val. Förhoppningsvis kan kongressens beslut fattas med en mycket tydlig majoritet, det skulle underlätta den läkningsprocess som behöver komma efteråt. Därefter börjar dock det riktiga jobbet. Det kommer att krävas en rejäl nystart för partiet och det kan inte åstadkommas utan stora politiska och organisatoriska förändringar. Låt oss börja nu!

DEBATT

DÄRFÖR KANDIDERAR JAG

Socialdemokraterna i Göteborg behöver en omstart. Alla krafter måste samlas för att ta oss vidare efter de aktuella diskussionerna och en längre tids opinionsmässig kraftgång. De senaste sex åren har jag haft förmånen att leda Socialdemokraternas grupp i regionfullmäktige. Det uppdraget handlar om att se till att alla ledamöter kommer till tals och får lägga sina förslag, se till att gruppen gemensamt diskuterar sig fram till beslut och därefter ge gruppen bästa möjlighet att driva de frågor vi gemensamt kommit fram till. Den erfarenheten tror jag kommer till nytta för partidistriktet om jag väljs till ordförande.

Inför vårens partikongress i Örebro skriver partistyrelsen att socialdemokraternas verksamhetsidé är det goda politiska samtalet. Jag tycker att vi i Göteborg ska ha betydligt större ambitioner. Vår verksamhetsidé är att förändra samhället, en uppgift som måste inkludera våra medlemmar och våra potentiella väljare och som är ett arbete både i närtid och på längre sikt. Ett samhälle som präglas av jämlikhet, trygghet och utveckling är inte omodernt. Tvärtom är det grunden för att Göteborg internationellt ses som en föregångare. För att lyckas måste de dagliga politiska frågorna men också den ideologiska diskussionen bli en levande del av vår praktik. Vi behöver öka medlemmarnas möjlighet att vara med och forma politiken på riktigt. Det måste gälla både utmaningarna i göteborgspolitikens närtid, likaväl som de stora

utmaningarna med klimatförändringar, globalisering och växande klyftor. Och när partiet diskuterar problem i vår närhet så måste det leda till handling. För att kunna påverka och ha synpunkter behövs kunskap och få olika idéer om hur man kan lösa ett visst problem.

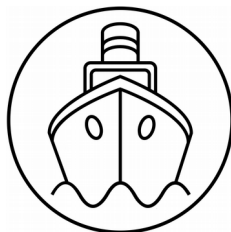
Partiet måste utveckla organisationen för att bli bättre på att ge medlemmarna förutsättningar för meningsfulla samtal om de samhällsproblem vi vill lösa, skapa flera olika arenor att föra diskussioner och formulera lösningar. Vi behöver nya former för att möta människor oavsett om det är i bostadsområden eller på arbetsplatser eller olika medier. Socialdemokraterna måste bli ännu bättre på att möta väljarna och diskutera med dem om deras erfarenheter av att bo och verka i Göteborg. För att detta ska bli riktigt meningsfulla möten, oavsett om det är på ett torg, i en förening, på jobbet eller under dörknackning, så behöver medlemmarna få verktyg att föra politiska diskussioner på allvar som jag skissat ovan. Politiska samtal utan möjlighet att föra vidare de åsikter vi samlar på oss är i längden ganska meningslösa. Och när det inte gick precis den väg man själv önskat, måste besluten som fattas återkopplas och motiveras.

Vi behöver utveckla folkrörelsearbetet. Vårt parti kommer ur folkrörelserna, ett sätt att tillsammans lösa gemensamma

problem innan välfärden fanns. Folkrörelser är än idag viktiga för att organisera människors behov på ett demokratiskt sätt. Det kan handla om att ordna språkkvällar för dem som behöver utveckla sin svenska, mattestöd för elever som kommer efter, eller danskvällar för pensionärer som vill komma ur ensamheten och röra på sig. Folkrörelsearbete är det verktyg vi själva eller tillsammans med andra organisationer, använder vid sidan om det parlamentariska arbetet för att förändra samhället till det bättre. Detta arbete behöver utvecklas och stödjas.

Vi socialdemokrater behöver fler kompisar både bland väljarna och bland övriga partier. Vi behöver förändra hur vi uppfattas av andra. Men för att göra det måste vi också ta tag i vår organisation och genomföra en del tuffa förändringar som märks. Vi behöver komma närmare människor och ge flera medlemmar bättre förutsättningar att engagera sig i frågor som intresserar dem. De idéer jag står för är inte nya, det är tack och lov många som tänker som jag. Det jag kan bidra med är vilja och förmåga att samla allas insatser, och konkreta planer för hur vi ska komma igång. Det ger Socialdemokraterna i Göteborg en behövlig nystart som hämtar sin kraft ifrån vår ideologi och våra medlemmar.

PER TENGGREN
Socialdemokrat

DEBATT

TA TILLBAKA KONTROLLEN

Under cirka 40 år har kontrollen över en rad samhällskritiska funktioner, som länge ansetts vara folkvalda politikers ansvar, gradvis överlåtits till en anonym marknad och teknokratiska institutioner utan demokratiskt mandat. Allt från förskolläraren och undersköterskan till lokföraren, apotekaren och snart även den lokala arbetsförmedlaren jobbar på uppdrag av privata bolag upphandlade av anonyma byråkrater, reglerade utanför Sveriges gränser. Riksbanken har gjorts oberoende. Genom EU och andra internationella samarbeten har våra lagstiftare lämnat ifrån sig kontrollen i för väljarna stora frågor som rör bland annat arbetsrätt och invandring. Till och med grundläggande nattvaktarstatsfunktioner har börjat outsourcas till privata vaktarbolag.

Detta är bara några exempel. I Sverige genomfördes mycket av detta skifte under flagg av krisåtgärder i samband med nittiotalskrisen, men i bakgrunden har det – över hela västvärlden och nästan hela det politiska spektret – funnits en stark ideologisk övertygelse om att mindre politisk kontroll och mer marknad ska ge större frihet till den enskilda medborgaren, effektivisera välfärden och modernisera samhället. Den politiska vänsterns kritik mot denna utveckling har bland annat handlat om att den utlovade effektiviseringen uteblivit och lett till mer administration, att medborgarens valfrihet snarare blivit en rätt för vinstmaximerande företag att välja bort besvärliga fall samt att

vinstintresset i vård och skola undergräver välfärdens finansiering. All denna kritik är relevant och rättmätig, men problemet handlar om något mer än den eviga konflikten mellan offentligt och privat ägande, mellan statlig styrning och fri marknad. Den striden är redan vunnen. Det råder idag mer eller mindre konsensus över hela västvärlden om att någon form av välfärdsstat kombinerad med en reglerad marknadsekonomi är att föredra framför alla andra system.

Det handlar om vår kultur och identitet som medborgare. Det handlar om vad som binder oss samman i en vilja att betala de cirka 2000 miljarder kronor som välfärdsstaten kostar varje år, inte om hur dessa 2000 miljarder kan spenderas lite mer effektivt. Våra lärare, poliser, brandmän, undersköterskor, busschaufförer, lokalvårdare och annan välfärdspersonal är inte enbart utförare av välfärden. De är stommar i samhällsgemenskapen.

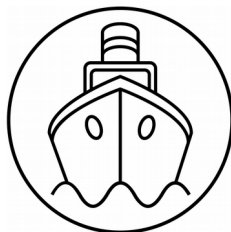
Under lång tid bands de lokalsamhällen som finansierade denna service och arbetarna som utförde den samman av en stolthet, grundad i den gemensamma upplevelsen av att vara bärare av medborgerliga plikter och rättigheter. Ett starkt föreningsliv, inte minst fackföreningar, förstärkte ytterligare denna gemenskap och skapade ännu fler vägar till demokratiskt inflytande.

I marknadsstyrningens tidevarv har dessa samhällsbärande jobb reducerats till anonyma genomförare av en transaktion. Vi får samma relation till vår hemtjänst som till ett Foodora-bud. Men samhällskontraktet kan aldrig ersättas med en app.

Konsekvenserna av detta är både materiella och kulturella. Det gynnar den välbeställda och röststarka storstadsbon som aktivt valt en mer anonym tillvaro, där man kan välja och vraka mellan varor och tjänster såväl som mänskliga relationer. För resten av oss leder det till allt tunnare samhällsservice, men också en högst verklig känsla av att vara isolerad, ensam och maktlös. Som grädde på moset är det oklart var man ska placera skulden och utkräva ansvar när allt fler beslutas av bolagsledning och över- eller mellanstatliga institutioner, utanför Sveriges gränser.

Det är nu hög tid för den gemensamma sektorn och dess folkvalda politiker att åter flytta fram sina positioner som en kraft för förändring, på marknaden och teknokratiska institutioners bekostnad. Var inte ängsliga. Ta tillbaka kontrollen. Först då kan vi bygga ett starkare samhälle.

RUBEN MALMSTRÖM
Socialdemokrat

AKTUELLT PRESENTATION AV DEN NYA STYRELSEN

ANNA JIVÉN

Ledamot. Göteborgare och miljövetare. Engagerad i miljöfrågor generellt och vattenfrågor i synnerhet. Har suttit i kretslopp- och vattennämnden i Göteborg, idag ledamot i AB Framtiden.

ANNIKA HANSSON

Ledamot. Född och uppvuxen i en arbetarfamilj i Stockholm. Flyttade till Göteborg 1985. Examen från Journalisthögskolan i Stockholm. Studerat internationella relationer och humanekologi. Arbetat som journalist på bland annat Dagens Nyheter och TT och som frilans. Har lämnat journalistiken. Tidigare ordförande i föreningen. Har uppdrag som ledamot av kretslopp- och vattennämnden, tidigare ersättare i Renova och arkivnämnden. Vill ha ett jämlikt och ekologiskt hållbart samhälle.

CARL STYVÉN

Ledamot. Född på Tjörn. Aktiv i SSU Bohuslän. Flyttade till Göteborg 1994 för att studera statsvetenskap. Drev hotell 1997-2008 och läste sedan till psykolog. Jobbar idag som chef i psykiatrisk specialistvård. Sitter i styrelsen för Renströmska stiftelsen. Arbetar politiskt för jämlikhet, förnyad offentlig sektor och landsbygdsfrågor kring jakt/viltvård. Vill förenkla och sänka trösklarna för politiskt engagemang genom arbetet i S-akademiker, den välkomnande öppna föreningen!

ERIK VESTIN

Ordförande och studieorganisatör. Född och uppvuxen i Linköping med föräldrar som var tjänstemän i den offentliga sektorn. Flyttade till Göteborg 2008 med målet att bli doktorand i statsvetenskap, och håller i dagarna på att färdigställa avhandlingen. Jag har inga politiska uppdrag, men har varit föreningens kassör sedan 2015. Jag vill göra Tjänstemännens s-förening till ett lokalt eller rentav nationellt centrum för den socialdemokratiska idédebatten.

FRIDA TALL

Ersättare. Uppvuxen i Katrineholm och kom till Göteborg för studier 2004, vilket resulterade i en kandidat från Europaprogrammet och master i IAGG. Flyttade till Bryssel 2011 och blev där politiskt aktiv i den svenska S-föreningen. under flera år med utrikespolitik och internationell handel som politiskt sakkunnig för S i Europaparlamentet. Är sedan 2018 stadssekreterare för S i kommunstyrelsen. Ny i S-akademiker och vill gärna verka för det internationella perspektivet.

JIMMY SAND

Ersättare och medlemsansvarig. Göteborgare sedan 2004, född och uppvuxen i varmländska bruksorten Grums där båda föräldrarna var industriarbetare. Valde själv att läsa vidare och vill särskilt betona vikten av en politik för att utjämna

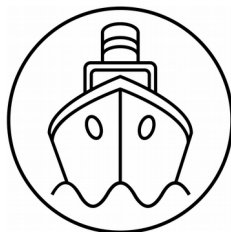
människors livschanser, så att våra möjligheter inte är beroende av det sociala arvet. Har uppdrag som ledamot i Göteborgs förskolenämnd, tidigare ersättare i Nämnden för arbetsmarknad och vuxenutbildning samt styrelsen för Göteborgs stadsteater.

JOHANNES HULTER

Kassör. Född och uppvuxen i akademisk miljö i Uppsala. Äkta göteborgare sedan 1996. Fil mag i idé- och lärdoms historia och praktisk filosofi. Anställd på Medicinhistoriska Museet. Sedan 2014 stadssekreterare för S i kommunstyrelsen. Tidigare ordförande i Tjänstemännens s-förening och Linnéstadens s-förening, samt vice ordförande för Byggnadsnämnden. Hoppas kunna arbeta för en genomgripande politisk och organisatorisk förnyelse av partiet.

JOSEF AKAR

Ersättare. Född och fostrad i östra Göteborg, men halva familjen kommer från den sydlibanesiska byn al-Khiam. Bor numera i Majorna. Har studerat statsvetenskap vid Göteborgs universitet samt kompletterat med studier i bland annat islamologi och historia. Jobbar sedan två år tillbaka som stadssekreterare för S i kommunstyrelsen. Vill att socialdemokratin och arbetarrörelsen ska vara medborgarnas språkrör mot apparaten - aldrig tvärtom.

REMISS NY VERKSAMHETSSTRATEGI

På onsdagen den 6 februari samlades Tjänstemännens s-förening för att diskutera partiets nya [verksamhetsstrategi](#). Det är ett relativt kort dokument som handlar om hur partidistriktet ska arbeta under de kommande tre åren. Dokumentet börjar med en beskrivning av partidistriktets problem, framförallt om sjunkande medlemstal, och fortsätter med att beskriva vad man vill göra för att komma till rätta med detta. På mötet framkom många funderingar kring dokumentet. De kritiska synpunkterna gällde inte så mycket vad dokumentet innehöll som vad som saknades i det. En återkommande synpunkt var att dokumentet säger ganska lite om vad som ska åstadkommas, utöver att upprätthålla saker och ting som de varit. En liknande synpunkt var också att det står för lite om hur målen ska uppfyllas. Att vi ska ha en bra medlemsutbildning är nog de flesta ense om, men hur ska det gå till?

Ett särskilt intressant tema gällde frågan om likheter och skillnader mellan valkampanjer och medlemsvärkning. Verksamhetsstrategin verkar vara baserad på en tanke om att man värvar medlemmar efter samma principer som man värvar väljare. I underlaget om organisationsutveckling som partiet skickade ut centralt visades dock att en stor del av Socialdemokraternas medlemmar idag har gått med i partiet för en ganska kort tid sedan. En sådan iakttagelse pekar mot att uppbyggandet av en ny medlems-

bas handlar minst lika mycket om att behålla de som löser medlemskap i partiet. En formulering som stannade i minnet var att verksamhetsstrategin har fokus på värkning, men inte på medlemskapets värde.

I anslutning till detta diskuterades också hur vi kan göra detta värde mer konkret. Ett förslag som nämndes var fler lokala medlemsomröstningar i partidistriktet. Frågan väcktes även vad vi som förening kan göra. Det mesta av vår verksamhet har karaktären av att vi lyssnar till föredrag har diskussioner om olika politiska frågor, men vi har inte genomfört så många försök till påverkan kring det vi lärt oss. Motionsskrivandet har, åtminstone på senare år, blivit mer av en bisak i föreningen. Styrelsen kunde fundera på om det finns intresse för att anordna en workshop kring motionsskrivande. Även en så enkel sak som att kommunicera tankar som väckts på föreningens möten till våra politiker kan kanske vara meningsfullt. Kanske kunde även våra möten med politikerna i kommunen kretsa kring förslag som väckts av föreningens medlemmar?

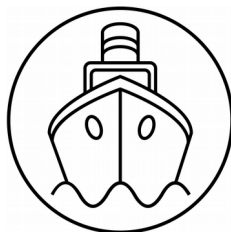
På mötet underströk också många vikten av att finns många sätt att engagera sig. Den nya strategin lägger stor vikt vid att engagera de nya medlemmarna i dörknackning. Förutom att man, som yttrades vid mötet, kan ifrågasätta om detta är den bästa aktiviteten för nya medlemmar som kanske är osäkra på

Vad partiet står för, så är det kanske inte heller en aktivitet som passar alla. En annan intressant tanke om dörknackning var att använda dem för att samla in upplysningar om vad folk skulle vilja se i sitt område, och sedan komma tillbaka ett till två år senare för att rapportera om vad man har lyckats uträtta. Detta ska ha prövats i Uppsala, och fått ett mycket positivt gensvar.

Det talades också om behovet av att utveckla ett system för att ta emot de nya medlemmarna. Här i Göteborg finns oerhört många föreningar och det finns ett tomrum att kliva över från det att man löst medlemskap till det att man hittar en förening att engagera sig i. En annan intressant idé var coaching för nya medlemmar som har svårt att hitta i rörelsen och behöver tips om vilken förening som kan tänkas passa dem. Detta kan sedan följas upp efter ett halvår för att se hur det har gått. Detta pekades ut som ett möjligt värdefullt stöd från partidistriktets sida. En annan tanke var att föreningarna kan införa någon form av faddersystem.

Det fanns många kritiska synpunkter och mötet var enigt om behovet av att arbeta vidare med dessa frågor. Partiet har ett enormt arbete att göra för att vända sina negativa trender, och i detta är organisationens struktur en nyckelfråga.

DEBATT

FÖRTVINA ELLER FÖRNYA – VALET ÄR DITT

Efter tre år som ordförande för SSU Göteborg ska jag om några veckor avgå och lämna över till nästa generation. Det har varit ett ärofullt uppdrag att ha; lärorikt, intensivt, nervöst, roligt och fantastiskt. Men den senaste tiden ganska jobbigt. Inte för att SSU-distriktet haft det tufft rent personligen, utan för att partiet i Göteborg inte kunnat vara en förebild för sin ungdomsorganisation. De har istället varit fullt upptagna med interna stridigheter.

Jag vill inte på något sätt med denna text bli missförstådd som hatisk eller framstå som en ”cynisk” person. Det är verkligen inte sån jag är. Tvärtom älskar jag verkligen att vara aktiv i Socialdemokraterna. Jag tror på den politik jag och många andra unga är med och formar, och den demokratiska rörelsen vi representerar. Vi står upp för orättvisor, alla människors lika värde och jämställdhet. Medlemmar som är aktiva tar varje dag snacket om vilken skillnad vi som rörelse kan åstadkomma bara vi organiserar oss på arbetsplatsen, i skolan eller i stadsdelen. Däremot blir jag frustrerad när reaktionen på att vi förlorat makten för första gången på tjugofyra år är bråk och gräl.

Göteborg är en av Europas mest segregerade städer. Skillnaden i medellivslängd skiljer sig nio år med elvans linje från Saltholmen till Bergsjön. Skolresultaten lika så. Föräldrarnas utbildningsbakgrund är enormt avgörande för om du klarar

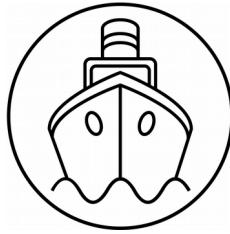
av skolan eller inte. På Påvelunds-skolan blir 97 procent av barnen behöriga till gymnasiet medan bara en tredjedel på Bergsjöskolan får samma chans.

Bostadssegregationen är också ett faktum. I vissa delar av staden subventioneras mångmiljonsrenoveringar av villorna. I andra delar av staden tvingas flytta för att hyran efter stambytesrenoveringen blivit för hög. I vissa delar av staden går båda föräldrarna till jobbet varje dag. De skickar barnen på diverse fritidsaktiviteter efter skolan och lyxar till det med hämtmat på vardagen. I andra delar av staden har endast en av föräldrarna arbete, och jobbar dubbelt. Mammorna och kvinnorna, framförallt de med utländsk bakgrund, står särskilt långt ifrån arbetsmarknaden. Den sociala och ekonomiska ojämlikheten är ett hot mot alla göteborgare. Även om den rent praktiskt drabbar vissa och inte andra gör den hela vår stad en enorm o tjänst. Om inte alla invånare i vår stad har möjligheten att nå sin fulla potential, då kan ingen heller vara nöjd.

”Jämlikt Göteborg” är en fras, ett uttryck, som använts av såväl tjänstemän som företrädare för socialdemokraterna de senaste åren. Begreppet syftar till att kapsla in ett arbete med hur vi når den jämlika staden. I teorin är det bra. Vackert och något som jag gärna ställer mig bakom. Men för att nå ett ”jämlikt Göteborg” måste vi på allvar ta tag

i ojämlikheten. Vi behöver gå från att tala om begrepp till att lösa problem. Då måste vi bryta såväl bostads- som skelsegregationen och se till att alla göteborgare hamnar i utbildning eller arbete. Resurser och fokus måste ligga på de skolor där majoriteten av eleverna inte får godkända betyg. Billiga hyresrätter måste byggas - annars kommer ingen varken kunna flytta hemifrån eller till ett nytt läge. Språkundervisningen för de som inte kan svenska måste förbättras, så att det inte blir ett hinder när du söker jobb.

Allt detta behöver vara socialdemokratin i Göteborgs största fokus. Inte att bråka internt. De senaste tolv åren har partiet i Göteborg tappat såväl i väljarstöd som i medlemsantal. Vi är inte längre ett parti med egen majoritet och vi ska inte drömma oss tillbaka dit. Även om vissa gärna vill det. Göteborg är landets andra största stad, men medlemsmässigt ligger vi inte ens på topp-tionde plats inom partiet. Vi riskerar att inte bara göra oss irrelevanta för göteborgare - också för partiet nationellt. Vi måste våga och lägga kraft på att anpassa partiets organisation till de behov och utmaningar vi står inför idag. Vi måste som parti våga testa nya idéer för hur vi rekryterar nya medlemmar, engagerar och får fler att bedriva lokalpolitik. Vi måste främja nytänkande ledarskap - inte fastna i gamla mönster och dåliga strukturer.

Socialdemokratin i Göteborg står nu inför ett vägval. Vi kan välja att rannsaka oss själva, vår politik, organisation och struktur. Bygga upp vår självkänsla tillsammans. På så sätt kan vi också vinna tillbaka göteborgarnas förtroende och vinna valet 2022. Eller köra på. Tro att gammalt groll försvinner så snart årskonferenser är avslutade. I min roll som ordförande för SSU har jag den senaste tiden haft tre saker främst för ögonen. Att inte blanda in SSU i någon konflikt, att lägga den bästa möjliga grunden för nästa gång SSU:are som tar över samt att SSU ska vara en nytänkande part i det hela.

Många har den senaste tiden ägnat mycket vaken tid i att fundera, kanske också bäva, inför extra-kongressen som ska ta ställning till gruppledarens förtroende den tredje mars. Samtidigt som detta sker är nomineringsprocessen till val av ny distriktsordförande för partidistriktet i full gång - även om tiden är knapp. Partidistriktets styrelse och partidistriktets ordförande är de som ska leda organisationen mellan våra årskongresser. Därför blir jag mörkrädd när processen nu har stressats fram med endast två veckors nomineringstid.

Förra veckan publicerade SSU Göteborg en text på vår Facebook där vi uppmanade föreningar och medlemmar att se faran i att gå in i en process med val av ny ordförande när partiet är som mest skakigt. Vi måste titta oss omkring, rannsaka

och ställa krav på vilka ledaregenskaper nästa ordförande bör ha. Vilka politiska prioriteringar som ska stå högt upp på agendan och hur denne vill utveckla vår organisation. Jag och många andra i SSUs distriktsstyrelse har fått många hejarop och en hel del föreningar har ställt sig bakom vår idé. Frågorna jag däremot fått flertalet gånger om dagen efteråt har varit: "Det är en bra idé - men hur tänker ni att detta ska funka rent praktiskt?" Det ärliga svaret är att jag inte vet. Eller i alla fall, jag har ingen mall eller hemlig plan.

Jag har aldrig varit med och valt en partidistriktsordförande. Jag var tretton år när den förra valdes. Däremot har jag en stark känsla och idé. Min känsla säger mig att om vi inte låter detta ske på ett lugnt, öppet och demokratiskt sätt så kommer en ordförande väljas på svaga mandat. Alla medlemmar måste få ta ställning, höra vilka kandidater som finns och bilda sig en uppfattning. Då krävs det mer än två veckor. Vi behöver lägga tid och energi på att samtala på ett strukturerat sätt om vad som krävs av framtida ledning. Idéen är att vi bordlägger valet av partidistriktsordförande på partikongressen den fjärde april. Att vi istället ägnar april åt att låta medlemmar diskutera, ställa krav och komma med idéer för hur framtidens organisation ska byggas. Att vi diskuterar vilka ledaregenskaper nästa ordförande ska ha. Kanske är det så att endast de kandidater som

blivit nominerade i dagsläget är de som står till förfogande senare. Men då har vi i alla fall öppnat upp och låtit medlemmarna vara med på riktigt. Och vi har haft en ordentlig process.

Som politiskt parti på 2000-talet borde det rimligtvis vara standard. Efter april fokuserar vi på EU-valet, låter valberedningen jobba på och i juni kan vi välja en ny ordförande. Om du som läser den här texten är inskolad i gamla mönster - oavsett om de är i partiet Socialdemokraterna eller några andra mönster - kan jag förstå att förslaget kan låta skrämmande. Men jag tror verkligen detta hade varit nyttigt. Både för att bryta dåliga interndemokratiska rutiner, utmana oss själva och visa göteborgarna att vi på allvar menar att vi vill arbeta för att vinna tillbaka deras förtroende.

Förtvina eller förnya. Valet är ditt.

AMALIA RUD PEDERSEN
Socialdemokrat

KALENDARIUM

3 mars

Extrakongress om förtroendet för Socialdemokraterna i Göteborgs gruppledare i kommunstyrelsen. Kongressalen, Folkets Hus, Olof Palmes plats. Kl 9.

5 mars

”Hotet mot feminismen”.

Antifeminismen är stark och formar politiken idag. Varför är rädslan för och avskyn mot feminism så intensiv? Medverkande: Rebecka Bohlin, Gudrun Schyman (F!), Ivar Arpi, Isobel Hadley-Kamptz. Moderator: Lena Ulrika Rudeke Tid: 5/3 kl 19-21 Plats: Studion, Stadsteatern. Fri entré.

11 Mars

”Klassikerprat: Kronos”.

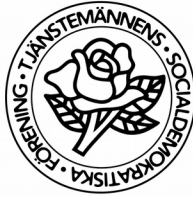
Om Witold Gombrowicz författarskap och personliga dagbok. Samtalsledare: Irena Grönberg, översättare. Stadsbiblioteket kl 18.

13 mars

”Ödesvalet – de extrema partierna i Europa och EU-valet”. Hur stora kan dessa partier bli och hur påverkar det EU? Medverkande: Lars Jederlund, Evin Incir (S) och Christer Mattsson. Arrangeras av ABF Göteborg och Olof Palme International Centre. AFIG Järntorget 7. Kl 18-19:30.

20 mars

”Socialdemokratiska klassiker i vår tid”. Seminarium om Nils Karleby, hans bok *Socialismen inför verkligheten* och idéernas relevans för oss idag. Inleder diskussionen gör Örjan Nyström. Syftet med studieserien är att ta upp klassiska socialdemokratiska tänkare som Nils Karleby, Olof Palme, Ernst Wigforss, Alva Myrdal med flera, och diskutera vilken relevans deras idéer kan ha för socialdemokratin av idag. Arrangörer S i Centrum, Tjänstemännens s-förening, Stampens S-förening, GSHF och SSU Haga-Annedal. Plats: AFIG Järntorget 7. Kl 18:30-20.

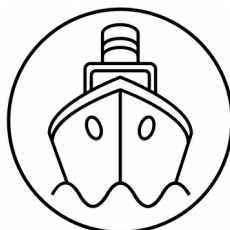

S-AKADEMIKER

S-akademiker (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Medlemskap kostar 100 kr per år. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se eller kom förbi på något av våra medlemsmöten. S-akademiker finns också på [facebook](https://www.facebook.com/s-akademiker).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. Medverkande är bl.a. Kajsa Borgnäs, Anne-Marie Lindgren, Sven Ove Hansson, Ulrika Lorentzi och Björn Östbring. Det går att beställa boken genom föreningen, Bokus eller Adlibris.

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström.

S-KLASSIKER I VÅR TID

Som ett samarbete mellan bland andra S i Centrum och Tjänstemännens socialdemokratiska förening startar studieserien "Socialdemokratiska klassiker i vår tid" med ett seminarium om Nils Karleby, hans bok *Socialismen inför verkligheten* och idéernas relevans för oss idag.

Inleder diskussionen gör Örjan Nyström, som skrivit förord och efterord till senaste utgåvan av boken. I fokus står frågan om hur vi kan använda oss av Karlebys idéer i vår samtid. Mycket i boken är tidsbundet, men det finns en intellektuell hållning och en motvilja mot moraliserande frasmakeri som är föredömlig.

Datum och tid: Onsdagen den 20 mars kl 18.30-20

Plats: Arbetarrörelsens folkhögskola, Järntorget 7 (mellan Sibylla och Irish Embassy)

Nyutgåvan av Karlebys bok har getts ut av Tjänstemännens socialdemokratiska förening i S-akademikers skriftserie och kan köpas på plats för 90 kr. (I handeln kostar den 128-159 kr.) Syftet med studieserien är att ta upp klassiska socialdemokratiska tänkare som Nils Karleby, Olof Palme, Ernst Wigforss, Alva Myrdal med flera, och diskutera vilken relevans deras idéer kan ha för socialdemokratin av idag.

Medarrangörer för detta tillfälle är också Stampens S-förening, Göteborgs socialdemokratiska högskoleförening (GSHF) och SSU Haga-Annedal. Vi välkomnar även deltagare som inte är medlem i någon av våra föreningar!

Anmäl dig gärna på evenemanget på Facebook.